

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **M. M.** ,
skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 15 maja 2020 r.,
wniosku złożonego przez skazanego
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w (..) z dnia 13 lipca 2017 r., sygn. II AKa (...), utrzymującym w mocy
wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 7 lutego 2017 r., sygn. XIV K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
odmówić przyjęcia wniosku.

UZASADNIENIE

Skazany M. M.. złożył wniosek o wznowienie postępowania karnego zakończonych powyższym prawomocnym wyrokiem. Powołując się na art. 540 § 1 i 2 k.p.k. podniósł, że chce ujawnić osobę, która dokonywała kradzieży i dostarczała mu pojazdy, stanowiące przedmiot przypisanego mu przestępstwa paserstwa, ponieważ przestał się obecnie bać tej osoby i „dotarło do niego”, że nie może jej dłużej „kryć”.

Wniosek o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o ściśle skonkretyzowanych, określonych w art. 540 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k. podstawach. Przedmiotem wznowienia może być tylko

postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem, a więc *in concreto* dotyczące odpowiedzialności karnej skazanego za przypisane mu przestępstwo. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie był wystarczający do przypisania skazanemu sprawstwa zarzucanego mu czynu ciągłego wypełniającego dyspozycję art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na który złożyło się 14 jednostkowych zachowań. Skazany we wniosku nie kwestionuje sprawstwa ani winy co do tych zachowań. W odniesieniu do argumentacji podniesionej we wniosku wskazać należy, że nie jest rolą postępowania wznowieniowego ustalanie innych osób, które ewentualnie mogły brać udział w przestępczym procederze, gdyż nie mieści się to w podstawach wznowieniowych. Dlatego też przedstawiona we wniosku okoliczność nie może być rozpatrywana przez pryzmat wskazanych przez skazanego podstaw wznowienia (art. 540 § 1 i § 2 k.p.k.). Na marginesie wspomnieć należy, że w kwestii wystąpienia podstaw wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania przeciwko M. M. wypowiedział się już ustanowiony z urzędu obrońca w sprawie III KO 93/17, przedkładając opinię o braku podstaw do podjęcia pozytywnej decyzji w tym przedmiocie. W efekcie zarządzenia upoważnionego sędziego Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2018 r. odmówiono przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania, z powodu nie uzupełnienia jego braku przez sporządzenie go przez podmiot fachowy (k. 22 – 24, 42 akt III KO 93/17).

Kierując się powyższymi względami, Sąd Najwyższy stwierdził oczywistą bezzasadność wniosku, o której mowa w art. 545 § 3 k.p.k., obligującą do odmowy jego przyjęcia.